

VISAN OM HUMLORNA

Författaren okänd

Musik: RUCKSTUHL

Det var engång tre humlor, som vil-le un-der
brum, brum, brum, brum, brum med honungssafsig
smör - ja, men knappt de hun-nit bör - ja. Förr'n
en blev yr och dum, dum, dum, dum, dum, Förr'n
en blev yr och dum.

2. Sen fingo de då skåda
en blomma, som var fin, fin, fin, fin, fin.
Av frömjölet det rara
de tänkte intet spara
och flögo kring med morsker, morsker min,
med morsker, morsker min.
3. Nog blomman såg dem komma,
men hon var ej som humlan, dum, dum, dum.
Till spindeln så hon sade:
»Tänk, om ditt nät du lade
kring mig till skydd mot brum, brum, brum, brum,
till skydd mot brum, brum, brum».
4. När humlorna nu kommo
med surr i solens glans, i solens glans
dem nätet vägen stängde.
Snart alla tre där hängde,
det blev en annan dans, en annan dans,
det blev en annan dans.